

A húsvéti vacsora

Ennek a résznek a fő témája a húsvéti vacsorán történtek és az ott elhangzottak. Két nappal húsvét előtt Jézus közli tanítványával, hogy az Ember fiát keresztre feszítik. (Mt 26,1-2) Miután a húsvéti vacsora termét kijelölték és a vacsorát el is készítették, az este közeledtével asztalhoz telepedett Jézus a 12 tanítványával. Itt bejelenti, hogy mennyire vágyott elfogyasztani velük a húsvéti vacsorát még szenvedése előtt. (Lk 22,15-18) Egy újabb képtelennek tartott bejelentés váratlanul éri őket: „Egy közületek elárul engem”. Ez már sokkolóan hat rájuk és nagyon elszomorodnak: „Ki lehet az?”. De erre most még nem derül fény.

A húsvéti vacsora első része olyan, mint egy halotti tor, de aztán Szövetséget megújító vacsorává válik. Az élet megy tovább, nincs még minden veszve. Fel kell készülniük életüknek a Mester nélküli folytatására. Ebbe a milióban az Eukarisztia alapításakor hangzanak el Jézus szavai a kezébe vett, megáldott és megtört kenyérről, aztán hálát adva a kehelyben levő borról: „Ez a kehely az újszövetség az én véremben, amelyet értetek ontok”. (Lk 22,19-20). Se Lukácsnál, se Márknál nem esik szó a bűnök bocsánatáról. A szinoptikusok közül csak Máté fűzi ezt a tételt hozzá. Ő az, aki a megtért zsidóknak szánta írását. A zsidóknál tudjuk, hogy mi a szerepe az áldozati báránynak a bűnök bocsánatában. Itt inkább arról van szó, hogy: „Az én vérem, amelyet értetek ontok”, az Atya iránti hűség jele. A hűségé, hogy megerősítse a tanítványokat, hogy a megpróbáltatások idején kiállják a próbát. Ez nemsokára be is következik, szét is futnak – ahogyan azt Jézus előre jelezte – és Jézust magára hagyják. Itt olvashatjuk, hogy Ő nem marad egyedül, mert az Atya vele van. A Vigasztaló Szentlelket, a Békesség Lelkét majd kiárasztja rájuk és békességük lesz Őbenne. A világban üldözést szenvednek, de bízzanak. mert Ő ezzel a hűséges szeretettel legyőzte a világot. (Jn 16,32-33)

Rohonczi Gábor, Budapest